

ζομεν τρεῖς ὑποστάσεις, ἢ γὰρ τρεῖς πρόσωπα. Καὶ διότι αὐτὰ τὰ ἰδιώματα, ἔμερίζονται τὴν μίαν καὶ ἀπλυσέτην ἕσταν τῷ Θεῷ: Διὰ τῆτο ἐστὶ Θεὸς καὶ μετὰ τῶν ἰδιωμάτων τῶν ἑξ ἑσθ: καὶ οὐκ εἰσὶ τρεῖς θεοὶ, καὶ τῶν ἑξ ἑσθ πολυῶντες λέγομεν.

proprietates, nominamus tres hypostasēs seu personas. Quia verò hæ ipsæ proprietates, non partiuntur vnicam illam, & simplicissimam, Dei essentiā: ideo ipse, licet tribus his proprietatibus præditus, vnus Deus est: non autem tres Dij sunt, sicut quidam dicere audemus.

τῶ ἀχματ ἑρμηνεία.

γ.

Γιαὺν πατρὸς μπουνδρ ἕξερντέτηρ νιμ μπαρὰ- τὲ οὐτῆσι φαῖ βάρδτηρ γαῖοισι φατλαρῶν μεπτιῶ βὲ ματονι κίπτιρ βὲ μπῶ οὐτῆσι φὲτ λεχίτηρ χα γιὰτὶ γαηρὶ μὲρ ἡγίλε ἀλαμί γιὰρατμαστὰν ὄρ τῶν ταχὶ βὲ ἀλεμί ταχίμπω οὐτῆσι γιὰρατὶ βὲ ἀλεμί ἰτῆντὲ χερεικὰτ βὲ σιμανάτ μπῶ οὐτῆσι τῆντὲ ἑσθ μπῶ ἕτῆσι φατὰ βὲ ἕτῆσι σφρὲτ τεγίοντι σμιέ σονάντῆρ νιμ ἰσι μπλῶσι φὲτ ἀερμάτ ὄλ πῆρ χακικατὶ νι μπαρῶνδρ μπουνδρῶν ἰσι μπῶ οὐτῆσι φατλα μπῆρ ἀλάχτηρ οὐτῆτε γίλ.

ACHMATES, Giani Catumque bunun uzerin- detur kim barate utzisi phat baratur gairisi phalarun meptij be manteni kipitur be bu utzisi phet lecheitur Chagiati gairi mer igile alami giaratimastan on tun tachi be alemi tachibu utzile giarati be alem itzintē Cherekiat be sekianat bu utziletur eile hosa bu utzisi phata. be utzi suret tegiute smiē sonuntzun kim isi blu- si phet airmas ol pir chakicatini barinum buuntzur isi bu utzisi pharla bir alachtur utzite giul.

Haec tenus, tertium caput.

Τέλος τῆ τρίτης κεφαλῆς.

κεφάλαιον τρίτου.

ΣΧΟ. Πιστεύομεν, ὅτι ἐκ τῆς φύσεως τῷ Θεῷ ἀνατέλλουσι λόγος καὶ πνεῦμα: ὡσπερ ἀπὸ τῷ πύρρος, Φῶς καὶ θερμῆ. Καὶ, καθάπερ τὸ πῦρ, καὶ εἰ μὴ ἐστὶ τὸ φωτιζόμενον καὶ θερμαινόμε- νον ὑπὸ αὐτῷ: ἀλλ' ὁμοίως αὐτὸ τὸ πῦρ, αἰετῶς ἔχει Φῶς καὶ θερμῆ καὶ ἐκπέμπει Φῶς καὶ θερμῆ ἡμῶν: ἕτω καὶ περὶ τῷ δυνάμει γηθῆναι τὸ κόσ- μον, ἢ ὡς ὁ λόγος, καὶ τὸ πνεῦμα, ἐνεργεῖαι τῷ Θεῷ φυσικαί: ἐπεὶ ὁ Θεὸς νῦν ἐστὶν, ὡς περὶ εἰρη- ται. Καὶ ταῦτα τὰ τρεῖς: νῦν, λόγος, καὶ πνεῦμα εἰς Θεὸς ἐστὶν: ὡσπερ ἐν τῇ μιᾷ ψυχῇ τῷ ἀνθρώ- πῳ, ἐστὶν νῦν, καὶ λόγος νοητὸς, καὶ θέλησις νοη- τῆ: καὶ ὁμοίως ταῦτα τὰ τρεῖς, εἰσὶ μίαν ψυχὴν κατὰ τὴν ἕσταν. Πάλιν τὸ λόγον τῷ Θεῷ ὀνομά- ζομεν σοφίαν τῷ Θεῷ, καὶ δυνάμειν, καὶ ἡδὲ ἡδὲ αὐτῷ: διότι ἐστὶ γέννημα τῆς φύσεως αὐτῷ: ὡσπερ τὸ γέννημα τῆς φύσεως τῷ ἀνθρώπῳ, καλεῖται ἡδὲ τῷ ἀνθρώπῳ: καὶ ὡσπερ τὸ νόη- μα τῷ ἀνθρώπῳ, ἐστὶ γέννημα τῆς ψυχῆς αὐ- τῷ. Καὶ πάλιν ὀνομάζομεν τὴν θέλησιν τῷ Θεῷ, πνεῦμα τῷ Θεῷ, καὶ ἀγάπην. Αὐτὸν δὲ τὸν καλεῖται πατέρα: διότι αὐτὸς ἐστὶν ἀ- γέννητος καὶ ἀανάπτος: αἰτιῶν τῷ Θεῷ καὶ τῷ πνεύματι. Οἱ οὖν ὁ Θεὸς ἔνοεός μόνον τὰ κτίσματα αὐτῷ: ἀλλὰ μάλλον νοεὶ καὶ γί- νώσκει ἑαυτὸν: καὶ διὰ τῆτο ἔχει λόγον καὶ σοφίαν, δι' ἧς νοεὶ ἑαυτὸν ἰδίως: ὁμοίως ἔθε- λει καὶ ἀγαπᾷ μόνον τὰ ποιήματα ἑαυτῷ ὁ Θεός: ἀλλὰ θέλει καὶ ἀγαπᾷ ἑαυτὸν πολλῶ μάλλον: διὰ τῆτο, αἰδίως περὶ ἑρχονται ἐκ τῷ Θεῷ ὁ λόγος, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῷ: καὶ αἰ- δίως εἰσὶ ἐν αὐτῷ: καὶ ταῦτα τὰ δύο, μετὰ τῷ Θεῷ, εἰς ἐστὶ Θεός.

SCHOLARIVS. Credimus, ex natura Dei oriri Logum, seu Verbū, & Spiritū: sicut ex igne, lux & caliditas existit. Et, quemad- modum ignis, etiamsi nihil subijciatur, quod illustretur & calefiat ab ipso, tamen ipse per se semper habet lucē & caliditatē: & hæc am- bo emittit ad nos: eodem modo, etiam an- tequam fundamenta Mundi iacerentur, e- rant Logus & Spiritus, actiones Dei natu- rales: quando quidem Deus mens est, sicut antea dictum est. Hæc tria: Mens, Logus, & Spiritus, vnus Deus est: sicut in vna eadem- que hominis anima, est mens, est ratio men- te intellecta; est uoluntas item mente perce- pta: & tamen hæc, quanquam tria sunt, vnā est ratione essentiæ suæ anima. Rursus, Lo- gum Dei nuncupamus sapientiā Dei & potentiam & virtutem, & filium Dei: quia ge- nitū quiddam est ex natura eius: sicut, quod è natura hominis generatum est, hominis vo- camus filium: & sicut hominis cogitatio, seu animi sensus, est quidam animæ eius par- tus. Rursus, Dei voluntatem, appellamus spiritum Dei, & charitatem. Sed ipsam men- tem, Patris nomine vocamus: eò quod ipse nec genitus sit, nec causā ante se habeat: cau- sa autem sit filij, & Spiritus sancti. Quoniam igitur Dens non solum res à se creatas intel- ligit: sed multò magis intelligit & nouit sei- psum: ideo que habet Logum & sapiētiam, qua seipsum intelligit seorsim & propriè: si- mili modo non tantum vult & diligit ea, que fecit: sed vult & diligit seipsum multò magis: ideo, ab æterno procedunt ex Deo, tum Lo- gus, tum Spiritus ipsius: & in æternū sunt in ipso: atque hæc ambo, cum Deo patre vnus est Deus.

Caput 4. Declaratio personarū S. Triadis, que vnus Deus est:

Γιαὺν

k a ACH, Giani

E. Γ. Δ. της Κ. τ. II ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

υδ' ἀχματ
ἑρμηνεία
10'

Γιαὺν ἰχτινατμῆς μπανῶν ὑβριντέ τερνίμ μωαῖρι -
γον διαχίρ ὀλοῦρ νοῦτιπ βέ ἱραδέτ ντέτιμ ὅταν
χαραρέτ βέ σοχλέ ἐγέριπτιμ. ὅτῶν χαραρέτ μω-
τιχει ὀβέ σοχλαῖ βαρέιτερ χέμπτιμ βιτζούπλε χα-
ραρέτ βέ σοχλέ γιοντιερῶν μπιαυχι γνιαπναῖ γιό-
γῶ νοντιαχί νούτ κωβέ ἱραδέτ μωαεινῶν κατιμῖ ἐ-
υαλίπτι ὄλ εὔτρινίμ τίρις ἀνιλ βέ νότιπ βέ ἱραδέτ
τερμωῶ ὑτρε μωίρ τααρέ τέρις ντέτιμ ἀτιμῖρ τζα-
νιδον ἀνιλ βέ νότιπ ἀνιβέ ἱραδέτ ἀνιβαρέιτερ
ἐκλέ ὀσα ὀλ ὑτρε τζανῶν χακινατινέ νά ὀαῖρ μωίρ
τζῶν τζορέβέ ἀχμῖ γινεῶν μωαεινῶν νοντιανέ ἐκ μω-
λάχ βέ ἐκοντιπυλάκ βέ ἱωνιδάχ τεγιῶ τισμῖ ἰτέ-
ρονν ἱῆραῖμ κῶ λὰρ μωαεινῶν χακινατιντέ μον-
τεβελῶτ ὀλῶτῖ ντέτιμ ἀδιματῖρ τὸ γῶνῶ ἱωνι ἀπ-
τέμ τίρις βον ἰτέτιμ ἀτιμῶν φινεῖνέ ρουχτῶν μω-
πεβελῶτ ὀλῶτῖ ντέτιμ ἀτιμῶν φινεῖνέ ρουχτῶν μω-
τεβελῶτ ὀλῶτῖ βέ ταχί γινεῖ ἱρατιπυλάχ βέ ρούχ
κόντῖς βέ μωχίμπιπυλάχ τεγιῶ τισμῖ ἐτέρερ βέ τα-
χί ἀνιλέ ἑπ τίρις ἱῆρα ἡμ ὀκλιμ μέσι τοντόγμα-
τι νῶτ κωβέ ἱραδέτ μωαεινῶν τὸ γὰρ βέ ταχί ἐκ-
τερρῶν μωαεινῶν χακινατινῖ μωιλίμῖ γιτζιν-
τέ γιδῶν μωίλμῖ γινῶντινῶν χακινατιν ταχί γιν-
εῖν μωιλῶν βέ ἀνλάρεν τελιμῶν γιοντινῶν χα-
κινατῶν ντααῖνῶν ἰτιγίτῖρ ἀνῶν εὔτῖρ νοντικῖ βέ-
ριτερ βέ ἰλμῖ βάριτερ ὄλ ἰλμῖ ἐμποντῖ χακι-
νατῶν ἀνλάρ βέ μωιλῶν ἱῆρα ἀμῶν βέ ταχί τίρις
ἡμ χαμῶν μαχλουκῶν σιβέρ βέ τιλέρτε γιόλτερ
μωίλμῖ γιοντινῶν ταχίγι γέρισε βέρ βέ τιλέρ ἀνῶ-
ν ντῖνῶν κωβέρ ὑχι κόντῖς τέμ χακῶν γινῶν
βέ ἐμποντῖ γιοντιπλετῶν ὄσι μωιμαπτονῶν μωαεινῶν
μπίρ ἀλάχ τέρια.

Τέλ' τῶ τετάρτῃ κεφαλῆ.

κεφαλῆ
ε'

ΣΧΟΛ. Πιστεύομεν, ὅτι ὁ Θεὸς, διὰ τοῦ
λόγου τῆς σοφίας, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἐκ
δημιῶν ἡγήσασθαι τὸν κόσμον: καὶ διὰ τῆς πνεύμα-
τος τῆς ἀγαθῆς φελέσεως καὶ ἀγάπης αὐ-
τοῦ, πρὸς ἡμᾶς, καὶ κυβερνᾶ, καὶ κινεῖ, πᾶσαν
φύσιν αὐτῶ ἐν τῷ κόσμῳ, πρὸς τὸ ἀγαθόν,
κατὰ τὴν τάξιν ἐκάστης φύσεως. Καὶ διὰ
τῆς πίστεως: ὅτι, ὅτε ἠθέλησεν ὁ Θεὸς,
διὰ μόνον τὴν ἐλεημοσύνην αὐτοῦ, ἐπιστρέ-
ψαι ὅσους ἀθέωτους ἦσαν τῆς πλάνης τῶν
δαίμωνων, καὶ τῆς εἰδωλολατρίας: διότι,
πᾶσι τοῦ ὀλίγου τόπου τῶν Ἰσραηλίων: ἐν ᾧ
προσεκινεῖτο καὶ ἐπιστρέφοντο εἰς Θεὸν, ἐκ τοῦ
νόμου τοῦ μαϊῦσέως: ἢ δ' ἄλλη πᾶσαι οἰκισμέ-
νη, ἐσεβάζετο πᾶς κτίσμα τῶν θεῶν: καὶ πολ-
λὰς θεῶν, ὅν μὴ ὄντας, αἰτῆ τῆς ἐνὸς καὶ μό-
νου ἀληθινοῦ Θεοῦ προσεκινεῖτο: καὶ ἐπολιτῶν
το κατὰ τὰς ἰδίαις ἑκάστοι ἐπιθυμίας, ἢ κατὰ
τινα τῶ θεῶ νόμου.

Ἰχτι κατιμῆς σονῶν ὑβριντέτερ μωαεινῶν νῶτ
κί-

A C H M A T E S. Giani ichticatimus bunus
uzerindè turkim barigen diachir olur nutcu be iradet
netekim hotan chararet be sochle egerkitzim. Ho-
tum chararet mutecheri obè sochlesi baritur chem-
pteme bitzucle chararet be sochle gkionterun biani-
chi ghiatinat giogiu kendachi nout cubè iradet ba-
rinun catimi cualiiti ol utzi Kim tiris akil be notcu
be iradet turbu utzè bir taari teris netekim ate-
nim tzaniden acil be nutku acilbè iradet acilibari
tur eilè ofa ol utzi tzanun chakicatinè nadar bir tzan
tzurbè achmi gcuru barinun nutcunè hel mulach
be ccuntetulac be ipnilach tegiu tesmie iterun zira
kim an lar barinun chakicatinè montefelit oldè
netekim ademtnno guma ipni atcm teris ben etc-
kim atemun phikirinè rhuchten mutefelit oldè netekim
atemten togana ipni atcm teris be netekim atemun
phikirinè rhuchten mutefelit oldi be tachi gkuri iratetu
lach be rhuch cutzu be mechembetulach tegiu tes-
mi eterur be tachi acilè hep tiris zira kim encliki mese
tentogmati nut cubè iradet buntan togar be tachi em-
turuskim batrinun chakicatinè bilime gitzinè giullur
belki ghimtinun chakicatin tachi geirec bilur be
anlarne teliczus gkentinun chakacatum daacul itigi-
tzun anun utzun nuntki baritur be ilmi baritur ol il-
mile ebenti chakiketun anlar be bilur zira aman
be tachi tiris Kim chaman machlucuni seber be tilerte
gioltur belki gkentij tachigigrecseber be. tiler a-
nunutzinnut cuber uchi cutzu taim chaitan gkelur
be ebendi gkentiletur hofc bebten bariè bir alach
terid.

Haecenus, quartum
caput.

Caput.

SCHOLARIVS. Credimus, Deum
Logo sapientiae & potentiae suae, condidisse
Mundum: ac Spiritu bonae voluntatis et
charitatis suae, providere, gubernare, & mo-
uere, omnem naturam suam in Mundo, ad
bonum, pro cuiusque naturae ordine. Ideo
credimus: Deum, quando uoluit, sola
misericordia sua conuertisse homines: ab-
ducendo à seductione & errore Dæmo-
num, & cultu idolorum: propterea quod
excepta angusta regione Iudæorum: in
qua unus adorabatur & credebatur Deus,
ex lege Moïsis: reliquus omnis terrarum
orbis colebat Dei creaturas: homines i-
tem, multos Deos, qui non sunt, pro vno
solo uero Deo adorabant: uiuebant de-
nique secundum suas singuli concupi-
scentias, non secundum aliquam Dei le-
gem.

A S. Trini-
tate, Mun-
dus.

Ecclesiæ
collectio.

A C H M A T E S Ichni catimih sonm uzerin-
detur

E.Γ.Δ της Κ.τ.Π
IOANNINA 2008

ἑξήμασι
ἑρμηνεία.
ε.

κίλεβέ ἰλμι λαβέ πστρέτιλε ἀλέμι γικριτι βέ χέμ
ρεχ κέτσιλε ἰμ γιονόνου ἀχσοῦν ἰχθι γικρι βέ
μαχαμπέιτσε ανόνιλι τεχνιγέ ἰτέρ βέ χέμ κατι-
ρεβ βέ τεχνιγέ ἰτέρ ἀλέμι ἰτζιντέ χερσέμ ἀλαχίτε
γγυβίχασασινέ Γγιορέ βέ ταχί ανόντι τζεκαῦ κα-
ῆρεβ ἰμ ὄλ βέκτιμ ἰλ ἀλάχ ταμπκρέ κεβέ τα-
ἀλά τιλεπὶ γμενῖνῶν νικμάλσον κῆνῖνῖν τὸν τρε-
μέγισσιμ ἀτιμλερῶ σῆνῆνῖντ μακῶτον βέ μπουτ περ
ρετληκῖν ἰῆρα ἰμ μπαρινῶν μπιρλιγιέ βέ μσανῶν
πῆσπινέ ἔχῆματ ἰτορβέβ βέ ἰνῶνερλεβῆ ἰν λαρῶν
γῆρε ἀτιμλερ ἰμ γοβ γινῖνῖν βεβῖνῖν ἀλαχῶ ἔχῆ-
πῆτ ἰτεμολέρε τιμπέλιμ μαχλῆνῖν ταπαρλεβῖν
μῆστ μῆγι ἄν μῆγι γινῖν γινῖν τζῶνῖν ἀβῖνῖν τῶ
παρλεβῖν μπιρ γμενῖνῖν ἀβῖνῖν τῶπικαδῶβῖν ἰσῆ-
ταῦ μαλαῖσῖν ἰλα νουσιρε ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν
λαχ ἰμεβῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν ἰβῖνῖν
εστι.

detur bari nut kilebè ilmi labe cutretile alemi giariti be
chem ruch cutfile him gkentonun achseni ichthi giari
be mucham petitur anunile techigè iter be chem cali-
rur be techric iter alemi itzindè chersoc alachitè ggen-
dichasafinè ggiorè be tachi anundi tzocai nanurus kim
ol factin. kilalach tambarè kebè taala tilepi gkenti-
nun kcamalsen katinden turmegitzim atemleri seitani
mainden be but pereslicten zira kim barinun birliligè
be musanun kitapinè echtikat iterler be inanurlariti
anlartan gairi atemler kim ger giuzunteki fariti ala-
chaichtikat itemleri timbelki machlukinè taparlariti
but bigi ai bigi gkiungkipi tzoita arigè ta parlariti
bir gkeritzecta arigè tapcaslariti seitani malatafilita ne-
sileri chabainè ugiarlaritialach emrinè imtithal itur mu
sa kitapinè inanmaslariti.

Haecenus, quintum
capit.

Τέλος τοῦ πέμπτου κε-
φαλαίου.

Κεφα-
λαίου.
5.

ΣΧΟΛΑΡ. Τότε ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν τρι-
αδίαν ἀνάπλασιν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ λό-
γος, καὶ διὰ τὸ ἅγιον πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διὰ τὸ
πνεῦμα λόγος ἔστιν ὁ Θεὸς ἐν ἐξῆς τῶν ἀνθρώπων
φύσιν: ἵνα, ὡς μὲν ἀνθρώπου, ὁμιλήσῃ ἀνθρώ-
ποις: ὡς ἡ λόγος ἔστιν ἡ σοφία, διδῶν ἡμῶν
τὴν ἀνθρώπου πνεῦμα εἰς τὸ ἕνα ἀληθῆ Θεόν:
καὶ πολιθεύσῃ κατὰ τὸ νόμον, ὃν αὐτὸς ἔδω-
κε. καὶ πάλιν, ὡς μὲν ἀνθρώπος, ἵνα δῶ τὴν
πολιτείαν αὐτῷ παρὰ δεῖγμα τῆς διδασκα-
λίας αὐτοῦ. Πρῶτον γὰρ αὐτὸς ἐτήρησε τὸν νό-
μον, ὃν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις. Ὡς δὲ λόγος
ἔστιν ἡ δύναμις, διωκῆναι καὶ τορθεῖν τὸ
πυγκόσμιον ἀγαθόν, ὅπερ ἐβλάτετο: διότι ἡ
ἀδύνατον, διὲν ἄνθρωπος δύναμις ἔπι-
στέψαι τὴν οἰκονομίαν πρὸς τέλος τῆς Θεοῦ καὶ
ἔτινος, διὰ μὲν τὸν λόγον αὐτοῦ ἔσπερε τὴν ἀλη-
θειαν ὁ παρὰ δύναμις καὶ ἀόρατος Θεὸς ἐν
ἰερῶ ἀλήμ: διὰ δὲ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ἐφώπι-
σε καὶ ἐπίσχυσεν ὅσον δόξα ἄλλος αὐτοῦ: ἵνα σφίρω-
σιν αὐτοὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ εἰς πάντα τὸ κόσ-
μον: διὰ τὴν ἀγάπην ἔπεισαντος αὐτῶν
Θεοῦ: καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς σωτηρίας ἑκεί-
νου: κατὰ τὸ παρὰ δεῖγμα ἔστιν ἡ σοφία: ὅστις ἐκ-
σίως ἀπέθανε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ὑπὲρ τὸ σω-
θεῖν τὸν κόσμον. ἔτι πνεῦμα ἡμεῖς τὸν
ἕνα Θεὸν ἐν τριάδι: πατέρα, υἱόν, καὶ πνεῦ-
μα ἅγιον: καθὼς ἐδίδαξαν ὁ Χριστὸς ἡμῶν
ἰησὺς Χριστὸς. καὶ διότι ἐστὶν ἀληθῆς: πνεῦμα
μεν, ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτοαληθές. καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, οὕτως ἐδίδαξαν ἡμῶν πλάτυν-
σον. ἔτι νουῦμεν, καὶ δόξα τῆς δυναμείως τῆς σοφίας

SCHOLARIVS. Tunc Deus talem
efformationem humani generis per Logum,
perque sanctum Spiritum suum, fecit. Id-
circo Logus Dei induit humanam naturam:
ut, quā homo esset, uersaretur cum homini-
bus: quā autem Logus Dei, & sapientia Dei,
docerethomines credere in hūc unum & ue-
rū Deū: & uiuere secundum legem, quam
ipse dedisset. Rursus, quā homo: ut mo-
res uitamque suam, exemplū daret doctri-
næ suæ. Primus enim ipse seruauit legem,
quam hominibus dederat. Quā uerò Lo-
gus Dei, & potentia: posset illud toti Mundo
salutare bonum, cuius causa uenerat, con-
ficere: quia fieri non poterat, ut simplicis
hominis uiribus, ad Deum conuerteretur
orbis terrarum. Ita, Logo quidem suo se-
minauit omnipotens ille, & oculorum ef-
fugiens obtutum, Deus, ueritatem Hieroso-
lymis: Spiritu autem suo illuminauit & ro-
borauit Apostolos suos: ut ueritatē in to-
tum etiam terræ orbem disseminarent: pro-
pter charitatem Dei, qui ipsum miserat: &
propter cupiditatem, qua flagrabat, salutis
humani generis: secundum exemplum i-
psius Iesu: qui, quā humanam assumpserat na-
turam, pro communi salute hominum ul-
trò emortuus est. Sic nos credimus unum
in tribus personis Deum: Patrem, Filiū, &
Spiritum sanctum, quemadmodum Domi-
nus noster Iesus Christus docuit. Et, quia
uerax est: credimus, eum esse ipsam uerita-
tem. Discipuli etiam ipsius, sic nos latius
docuerunt, Sic ex ui quoque sapientiæ intel-
ligimus.

Cap. 6.

Logus hu-
mana carne
uestitus.

Predicatio
Euangelij
per Apoſto-
los.

ΑΠΗ-

κ β ΑΝΑΝΤΖΙΜ

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Ανυπαρκτοί ατέμωροι τινὲς νῦν κλυβερ ἔχοντες ἰσχυρὰ
 ἀχματ λιμπαναρλίρσιώτ ἐκλετὶ μπυβῆαὺ ὁ τρυῆ νῦτκω μπα
 ἑρμύωεία εἰ ατέμωροι τίνης φιλετὶρ ατέμ κίμπι ατέμλέρη λε
 μωσαχίμπιτ ἐτρῶν ἄτκουλεβὲ ἱλμλε ἀλαμῆε ἱρσάτ ἐ
 τῶπ φασίτ ἱχτικῆλεροῖ ἱπῆαλ ἐκλε ἀλαχίρ βέχ τῶ
 νιλεγιῶ ἰντὶκῶτ ἐτελέρ ἱσά γῶρωρσῆγι κίμπι βέ χέμ
 ατέμ κίμπι ἀλαμῆε ἀμὲλ ἐτίπῶ ἐλμλε ἱρσάτῖν τεκ
 μιλ ἐκλε βέ χέμ ἐκλε ἐκλε βέ χέμ ἀλαχ νῦτκῶ βέ κῶ
 τρεῖσιμπιρ λέ κῆτῖρ ὀλῶπῆε μὶ ὀλεμὶ ἱσάχ ἰτέ γρῶνῆ
 ἱχτικῶρ ἕρερ ἱρῶ μωνῆμ τγιλῆτῖρ κίμπιρ κίσιτῆμ
 ὀλεμὶ χῆκ τῖρ γιανῶ τῶν τρυῆ ἐκλε ἀλῆτῆτῖρ ὀλε
 πατι σῶχ ἀλεμὶ ἐβὲλ κῆτῖρ κῶγῶμ νῦτκῶλε γῆρ
 τῖρ κῶντῶ μῶμπαρσῶτῶ ἀντῆ βέ ἱμ ὀλ ῥῶχ ἰτέτσι
 λεχαβαργῶν ἱμ νιβέρ ἐκλε βέ γῶρβετῆτῖρ ὀλε
 ῥῆτῆγι τῆμ ἀλεμὲ ἀνῶμῆτῖρ βέ χέμ ἀλεμ
 τῶν κῶρμα ἱπῆγῶρ ἱχτικῶρ χῆμπῆ βέ ἀμῶρ ἱμ
 κῆμπῆτῖρ ὀν ὀντῆ βέ ἀλεμὶ ἀλαλετῖρ ἱμ γῶρσῶμακ
 τῶν ὀτῶ βέ τῶχ ἱσά κῶνπὶ γρῶνῆ ἱχτικῶμλε ἀτε
 λικ σῶρῆμλε ὀλῆουγὶ γῆμπὶ γρῶνῆ ἱχτικῶμλε ἀτε
 λικ σῶρῆμλε ὀλῆουγὶ γῆμπὶ ὀλμῶγῆτῖρ μαχλουκῆ
 χῆμπῆτῖρ ἱμπαρῆε γῆτῖρ μέγιτῶρ ἱμ ἱχτικῶτ ἐτέ
 ρῶσ κῆτῖρ ὀλ κῆτῖρ ἀλαχὶ κῆτῖρ ἕτῖρ ἐπ ἱπῶ ἐμ ῥῶχ
 κῶ τῶσῖν ἱρσάτ ἐκλε βέ ἀμῶρ ἱμ ἱσά γρῶνῆ γῆμ
 τῆκ ὀλῆτῖρ ἱχτικῶτ ἐτέρις ἱμ ἱρσάτ ἱχτικῶρ τῆμ
 τῶρ σῶγῖτῆρ τῶχ ἱσά κῶν ῥῶκλε ἀλῶρῶσ ἱμ κῆτῖρ τῶ
 χῆ ἱλμὶ κῶβετῖρ.

Anunutzin atem sure tintè nut culeber uchi cützi le- Achma
 bunari irfiat eclei buntã ho tari nutcu bari atem sure tes.
 tinkis pheletin atè kimbi atemleri lemufachimber etcos
 utculebè ilmile alamtè irfat itup phasit ichtikat lereni
 iptal eile alachin bech tanlegimè iuticat eteler ifaggior
 stetigi kimbi be chem atem bigi alemtè amel etipu el
 mile irfatini tecmil eileè be chē eilè eileti be chem a
 lach mutki be cutretimbir le catir oluptze mi olemi
 islach itè ggenti ichtigiari uzerè zira monkin tegultir
 bir kifi tzemè alemè chac tin giana ton turè eilè altigit
 zin olbati sach alemè ezal catir capum nuteucle gkert
 ziki conizu mubarectè andi be em ol rhuchi tutsi le
 chabariguni muneber eileti be gcubetletirti olke rhit
 zegi tzemè alemè anumegetzen. Be chem alumuten co
 rima ipggeritzegunmu chambeti be amirun emri me
 chembetiten oturi be alemi dalaleten gcurtamaftan o
 turi be tachi ifa kimbi ggenti ichtiarije atelic suretij
 le oltuigi ghimbiggendi ichtiarije atelic suretijle oltu
 gi ghimbi olmagitzin machlucati chadreti imbariè gke
 tistir megitzū eilè ichticat eterusbir ol bir alachi bu ut
 zile ep ipnè rhuchcu tusile irfiat eileti rhabumus ifa
 ggentugkeritzec oltigitzin ichticat eteris Kim irfati ta
 chmggeri tzectur sagitleri tachi asani rhacle anlarus
 bir tachi ilmi cubetijle.

Τέλος ἕκτου κεφαλαίου.

Hactenus, sextum caput.

Cap. 7. Duce natura Christ.

κεφάλαιον ἕκτον.

ΣΧΟΛΑΡ. Πιστεύομεν ὅτι ὁ λόγος τῆ
 θεῶ, ὁ ἀνθρώπος, ὁμολογῶν ὅτι ὁ λόγος
 θεῶ, ἐστὶν ὁ χριστός. καὶ ἡμεῖς ζῶντες
 τῆ σαρκὶ αὐτῆ, ἐκ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπεραγα
 ῖν ἡ δὲ δύναμις τῆς σοφίας, καὶ τῶν ἔργων αὐτῆ,
 ἐκ ζῶντος ἀνθρώπου.
 Γιαὶ ἱχτικῶμλε μπανῶν ἕρερ ἱμ ἀλαχ
 σοφί βέ ἀτμῶν ἀνῶρ κίμπι ἀτμῶν ἱμ νῦτκῶμπαρ
 μῶσ ἀλαχ σοφί ἀνὶ κῶρῖν ἱσάτῖρ ἱσάτῖρ χῶγῶ
 τίτῖρ μῶνῖν ατέμ χαγιατῖ βέ λιλέρ χαγιατῖ κῶμ
 τῶρ τῶχ ἱσά ἐβῖν βέ ἱλμὶ γῶνῖν μῶβτῖρ ἱσάτῖρ
 βέτῖ ἱλαχίτῶρ.

SCHOL. Credimus, Logū illū Dei, & ho-
 minē à Logo induitū, esse Christū. Sanè vita
 Christi, quam in carne sua ducebat, erat vita
 hominis plusquā sancti. Vis autem Sapientia,
 & operum eius, erat Dei potentia.

Giani ichticatumus bunun uzerindetur kim alach
 sozi be atemlic anun kibi atemlic ki mutkubarumus
 alach sozi anī Kispheleudi esatur esanun chagetitzis
 manisi atem chagiati be liler chagiati kibitur tachi ala
 esin be ilmi gculi mestxisleri gcubeti ilachitur.

Achma tes.

Τέλος ἑβδόμου κεφαλαίου.

Hactenus, septimum caput.

Cap. 8.

κεφάλαιον ἕβδομον.

ΣΧΟΛΑΡ. Πιστεύομεν, ὅτι, ὡσπερ ἡ ψυ
 χή, καὶ τὸ σῶμα, τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου, γίνεται εἰς
 ἀνθρώπον: ἕτως ὁ λόγος θεῶ, ἀφ' ἐνὸς
 μέρους, καὶ ἀπ' ἄλλου μέρους, ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶ
 μα, εἰσι τῶ αὐτοῦ δύο φύσεις, μεμερλωμένα
 τελείως ἐν ἐνὶ ἀνθρώπῳ. ἕτω καὶ ἡ ἀνθρώπι
 νης, καὶ ἡ θεότης, εἰσὶν ἐν τῷ ἐνὶ χριστῷ μεμε
 ρλωμένα τῇ φύσει τελείως: καὶ ὡσπερ ἡ
 μένος, καὶ ὡσπερ ἡ ψυχή, ἐκ τῶ λόγου θεῶ
 μετῆ βλήθη εἰς τὸ σῶμα, καὶ τὸ ψυχή,
 ἐκ τῶ χριστοῦ.

SCHOL. Credimus, quēadmodū anima
 & corpus unius hominis, constituit unū homi
 nem: ita Logum Dei, ab una parte: ab altera
 verò, animam & corpus, esse perpetuò duas
 naturas, perfecte diuisas in uno homine. Sic
 & humanitas, & diuinitas, sunt in uno Chri
 sto natura perfecte diuisa: tantūm hypostasi
 & personaliter coadunata. Ac neque Logus
 Dei mutatus est in carnem, aut in animam,
 Christi.

Personalis in Christo unio.

Ἐχριστός: ἢ περὶ τὴν σὰρξ Ἐχριστός, ἢ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μετετρέπη εἰς λόγον Θεοῦ: ἀλλὰ λέω, καὶ ἐστίν, ἐν τῷ χριστῷ, μὲν τὴν ὑπερθεώμασόν αὐτὸν οὐκ ἐκνομίαν ἐκείνην: ὁ μὲν δὲ Θεὸς λόγος: ἡ δὲ ἀνθρωπότης, ἀνθρωπότης. Ἐὐὶ τὸ πρὸς ἐλάβην ἢ ἀνθρωπότης Ἐχριστός, τὴν θεότησιν: ἀλλ' ἡ θεότης Ἐλόγος Ἐθεῖς, πρὸς ἐλάβε τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, ἐν αὐτῷ τῷ προσληφθῆναι οὐσ' αἰσῶν. Πᾶν, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ Θεῷ, καὶ ἐκ τῆς Θεῖας, φυσικῶς Θεός ἐστιν: διότι οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ Θεῷ συμβεβηκός. καὶ διὰ τῆς τὴν νοητὴν λόγον Ἐθεῖς, Θεοῦ ὀνομάζομεν, Ἐπιστεύομεν. Καὶ διότι ἔστι ὁ λόγος Ἐθεῖς, λέω ἐν τῷ χριστῷ: διὰ τῆς τὴν χριστῶν, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ὁμολογῶμεν: ἀνθρώπου μὲν, διὰ τὴν ψυχῆν, Ἐ τὸ σῶμα: Θεοῦ δὲ, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ λόγου Ἐθεῖς.

Christi: neque caro Christi, aut anima eius, conuersa in Logum Dei: sed erat, & est, in Christo. post illam eius summè admirandam dispensationem: tum Dei Logus, Logus: tum humanitas, humanitas. Nec etiam humanitas Christi, diuinitatem assumpsit: sed diuinitas Logi Dei, naturam humanam assumpsit, in ipsa assumendi actione coagmentatam. Quicquid in Deo est, & ex Deo, natura Deus est: quia nullum in Deo accidens est. Ideo, qui sub intelligentiam cadit, Logum Dei, Deum nominamus, & credimus. Et, quia hic Dei Logus erat in Christo: ideo Christum, Deum & hominem confitemur: hominem quidem, propter animam & corpus: Deum uerò, propter Dei Logum, qui in ipso est.

τὸ ἀχμα
ματ
ἐρμην
νεία
ὀρθόν.

Γιαὶ ἰχτινατμὸς μπανὴρ ἄρειντέτρ κὶμ μπίρ ἀτέμ ἀὸλ τζαὶ λῆσὸν κὶμ μπίρ σαχσὲ νασίρ μπίρ ἀτέμ ὀλνί μπανιχί μπανερὴρ ναισιτσαχλῶσι μπίρ ταρφαὶσὺν βε μπίρ θραφθαὺν ῥόχλι τζισμῆσι ἰσαῖ π- νι μινγέμ σερῆι ἀσά ὀλνί βε νῆϊέμ τζισμι τάμ ἀ- τιμῆ ἰκὶ χακινάτηι ἐρ μπίρ ἐλαχῆι χακινάτλ χαι κέτιλέ μπίρ μπανιτῆρ ἀρεῖνι νὲ χόλ ὀλ νότκν ἰλα- χὶ τζισῆτι ἰσαῖ ὀλνί ἀσασίρ κὶμπὶ βε νεχόλ τζαὺ ὀλνί βε νεχόλ ἰσανιρ κανὶ βε τζανὶ νότκν ἰλαχὶ ὀλνί ἰβῆτ ζαῖμ ἔμτζῆρ νότκν ἰλαχὶ βε ἀτιμῆκ βε ταχὶ ἐρῆστῆ κὶμ μπανιτῆτρ βε ἀντάτρ χακινάτ μπανιτῶν ζῆ ρα κὶμ μπανιτῆ ἀριδὶ τῆιλτῶρ ζαῖτῆτρ ἀουνοῖντζιμ μπανερὴρ νότκν ταχλῶσι βε μπανὶ τέρουβ βε ἰσανυ- ρουβ ζῆρ μπανυότκν μπανὶ ἰσαῖ ὀλ τῶγουτζῶν. ἰσαῖ πααρὶ βε ἀτέμ τέρε ἀτιμῆσιμὶ ὀλνί ῥόχλι τζισῆ νασίρ ἰσμι μπανι τισμι ὀλνί μπανι νότκν ταχλῶ σινὲ νασίρ.

Τέλος τῆς ὀγδοῦς κεφα-
λαίας.

κεφάλαιον

ΣΧΟΛ. Πιστεύομεν, ὅτι ὁ λόγος Ἐθεῖς, λέω ἐν τῷ χριστῷ, Ἐ ἐν τῷ κόσμῳ: Ἐ ἐν τῷ ἐρανοῦ, Ἐ ἐν τῷ θεῷ Ἐ πατρί: διότι ὁ λόγος Ἐθεῖς ἐστὶν ἀπείρος: ὡς περὶ ὁ θεὸς ἐστὶν ἀπείρος οἱ γεννώμεν ἀπτήν, ἢ γνηνοῦν, καὶ ἀπείρον δῶμα μὲν ἔχων. Πλὴν, ἐν τῷ Θεῷ, καὶ ἄλλου τρόπου λέω, καὶ ἐν τῷ χριστῷ, καὶ ἄλλου: Ἐ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἄλλου.

τὸ ἀχμα
ματ
ἐρμην
νεία

Γιαὶ ἰχτινατμὸς μπανὴρ ἄρειντέτρ κὶμ νότ- κὶ μπανι ἰσακτὶ βε τατιατέτῆ βε γῆνιτέτῆ βε γε- τέτῆ βε μπανιτέτῆ βε μπανη ἀτασιντάντι ζῆρ ἄ- κν μπανη λαμινιάτῶν νετέκν μπανερ τῶγου- ρῶν μπανη λαμινιάτῶν νουτρέτι ταχὶ λαμιν- ιαῦτῶρ ἰλα μπῆ κατὰ βανιτῆρ κὶμ μπανιτῆ ἀ- ρεῖτῆρε χιτιλέτρ.

Τέλος

Giani ichticatumus bunun uzerindetur kim bir atem sol tzan leten kim bir sachse nasir bir atem oldi bacnichi barinum nutcutachlisi bir taraphan be bir taraphan rhuchile tzesmesi esa ipni mergem sureti isa oldi be hetekim tzi sni taim atemté iki chakikatiti er biri aldcheti chakikatli ehu katile bir biriden acristi ne chod ol nutcu ilachi tzeseti isa olndi anafir kimbé be nechod tzan olndi be nechod isanin kani be tzan nutki ilachi oleti efet xaim emtxun nutcu ilachi be atemlic be tachi erneste kim barindetur be andatur chakikat baritur zira kim barinde aridi tetiltur zatitur anu nohtzin barinum nutki tachisine bari terus be manurus zira bu nutcu bari isate ol tugutzun. esae tarari be atem teris atemtesmie olundi rhuchils tzesete nadar ismi barié tesmie olundi bari nutki rachlisa ne nadar.

Achmates:

Hactenus, octauum
caput.

SCHOLAR. Credimus, Logum Dei fuisse in Christo, & in Mundo: atq. in caelo, & in Deo patre: quoniam Logus Dei est infinitus: sicut Deus nullo sine clauditur, qui generat eum, id est, intelligit, & infinitam potentiam habet. Veruntamen, in Deo, alio modo erat: & in Christo, alio: itemq. in mundo, alio.

Cap. 9.
Logus Dei,
ubique.

Giani ichticatumus bunun uzerindetur kim nutki bari esacti be tutiateici be gkuteiti be gertecti be bariteiti be bari atasindaiti zira utcu bari lamekiandur netekim bunun togurun bari lamekiandur chvreti tachi liamekiadur ila bu catar baritur kim barinde arizitche= tiltur.

Achmates.

Κ 4 ΗΑΘΕ.

ἤμερὶ γὰρ ἐνδὼ χαίμ ἰσαργυρεν .

gkogè sout ecleti gkeri gcrè enup chakim hosarg- krec.

Τέλος τῆς ἐνδουαδέτης κεφαλῆς.

Haecenus, undecimum caput.

κεφάλαιον. ΣΧΟ. Πιστεύομεν, ὅτι αἱ ψυχὰς τῶν αἰθρώων εἰσὶν ἀθάνατοι: ὅτι τὰ σώματα τῶν ἀγίων ἀναστήσονται ἄφθαρτα, φώφρα, ἐλαφρά: μήτε τροφῆς χρεῖζοντα, μήτε πείσεως, μήτε ἐνδύματων, μήτε ἄλλης σωματικῆς ἠδονῆς. Καὶ, ὅτι αἱ ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, τῶν κελῶν πολιτῶν ἀπελεύσονται εἰς τὴν παρῆρθεῖς εἰσορῆσιν τῶν ἁμετανοήτων, πονηρῶν καὶ ἀπίστων, εἰς τὴν κέλασιν. Καὶ ὁμοίως παρῆρθεῖς τῶν ἀγίων, καὶ ἠαπλάουσις, εἰσὶν ἐν τῷ ἔρανω: ἡ δὲ κέλασις τῶν πονηρῶν, ἐν γῆ. Καὶ ἡ ἀπλάουσις τῶν ἀγίων, ἐστὶν ἐπερομ ἐστὶν: εἰ μὴ ὅτι τελειωθήσονται αἱ τοιαῦται ψυχὰς εἰς τὴν γνώσιν. Καὶ τότε θεωρήσονται τὰ μυστήρια τῆς θεῆς: ἀ νῦν ἔγνωσκασιν, εἰ μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ.

SCHOL. Credimus, animos humanos esse immortales: corpora Sanctorum resurrectura, corruptioni non obnoxia, lucida, leuia, nec cibi indigentia, nec potitionis, nec uesitium, nec aliarum corporis voluptarum. Animas item, & corpora, eorum, qui se benegesserint, in Paradisum abitura: impœnitentium verò, malorum, & infidelium, ad inferorum cruciatus. Quòd item Paradisus Sanctorum, & beatitas, in caelo sit: sceleratorum uerò punitio, in terra. Præterea, beatitudinē Sanctorum, nihil aliud esse: nisi, quòd perficientur animi tales ratione cognitionis. Tunc videbunt arcana Dei: quæ nunc non noscunt, nisi fide in Iesum Christum.

Caput 12: Vita æterna ut & mors

Fides

τῆς ἀχματέβριμνείας. Γιατί ἰχτιματιμῆς μπανῆρ ἔβροντέβερ νίμ ἀτιμλεβῆρ ρουχὶ ὀλμῆς ἰβῆρα ἀνλαρῆρ τονλιεὶ γκρεὶ χογιὰτ μπυλισάτβε χογιὰτι ἐμποντίπλε ἰατμῖβῆρ μανιβῆρ χαβιβ. γιμιτόν ἰτῖμετόν μπερὶ ὀλαχαρ βε γκισφροτόν φίλ τῖβμλε νόνσανὶ ἀρῖβλῶρβῆρ μπερὶ ὀλαλαφ ὀλ ὀρβᾶχ κίμ χάνει ἀμιλέρ γκιλιμισαῖριτι βε ἰχτιματιμῆρ καλέλ ὀλμαμῖσιτι ἀνλαρῖβροντέ γκρεὶβῆρ σοναφ νίμ γκινᾶχ ἰσῖβῆρ βε γκουναχλακριντέ μασῖρ ὀλτίλαρ ἰσραεὶ ὀυστῆ γκοντιλέρ ἀνάρμα τονὶ ὀλαλαφ τῖρονέτμ ὀυῖβῆρ τῖχενέμ γορτέ βε βελιλέρ ὀλῖβῆρ κίμ μπουνταῦν ταυλιῖτι λεμπιῖβηλιεὶ ἰσραελαχὶ ἀντὰ μιοαγονέ γκινῆρβῆρ.

ACHMAT. Giani ichticatimus binun uzerindetur kim atemlerun rhuchi olmes zira anlarun tenleri gkeri chogiat bulisatur chogiat ebentijle zachmctzus muneber chafif. gimeten itzimeten beri olachar be gkisphteti philtzumle neufani arzulerter beri olalar sol erbach kim chairi ameler gkilnifariti be ichticatleriti chalel olmamisiti anlartzenete gkireclir sunar kim gcunach isteti be gcunachlarinde musfir oltilar ifrari ustrè gkentiler anarma teni olalar tzenetmi ondè be tzenenem gerte be ueliler oltur kim buntan tacliti lebiliti cleri esrarulachi andà moagenè gkiorcler.

Τέλος τῆς δωδουαδέτης κεφαλῆς.

Haecenus, duodecimum caput.

κεφάλαιον. ΣΧΟ. Διὰ τὴν ἡμῶν ἀναγκαῖον, σαρκωθῆναι τὸν λόγον τῆς θεῆς, καὶ θεοῦ: εἰσὶν ἀναγκαῖοι καὶ πολλοὶ λόγοι. Καὶ, ὅταν ἡ χρεία: εἰς μὲν ἔτοιμοι, ἔδῃναι αὐτῆς. Ἐπέκεινα δὲ ὀκείνων ἰσῶν λόγων πληροφοροῦσιν ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως ἡμῶν, τὰ ἐπὶ ταῦτα.

SCHOL. Quare autem necesse fuerit, carne uestiri Logum Dei, Deum: id necessaria- rum & multarum rationum est. Ac quando necesse fuerit: parati sumus, eas dare. Præter autem illas rationes, certitudinem & ueritatem Dei nostræ præterea confirmant hæc septem.

Caput 13: Demonstratur certitudo fidei nostræ.

τῆς ἀχματέβριμνείας. Γιατί νούτμὶ μπερὶ τῖβῆτι ἰσᾶν κισφιλιτιγινέ χου μῖστ νέτβε τῖγῖβ ἰσφῖθαφ ὀλονῖβῆρα μίχενμῖβῆρα, μπερὶ χατίριε ὀλτῖβᾶ πλερτεν γάνει γιτίτβε λιχοντῖβῆρ ἡμεισβᾶρβῆρ κίμ μπουντινῆρ χακματισε σκχίτβε.

ACHMA. Giani nutki bari tzeseti esac kispbiletigine chekimer netur tigi u islipbthar oloninfa michkem zua, be chatiris oltxoa plerter gairi getitur lichoritzet hinisfaru turkims butinin chakicatisè sachitu.

Τέλος τῆς δεκάεξάτης κεφαλῆς.

Haecenus, decimum tertium caput.

κεφάλαιον. ΣΧΟΛ. Οἱ ἐπεσοφῆτῶσαν οἱ πευφῆται τῶν ἰσδᾶίων (οὗς σέργομεν καὶ ἡμεῖς) τὸν ἰησοῦν: καὶ ὅσα ἐποίησε, καὶ ὅσα ἐγίνοντο ἐπ' αὐτῷ: καὶ ὅσα ἐποίησαν ὑστερομ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τῆ δὲ δυνάμει αὐτῆς. Ομοίως περσοφῆτῶσαν καὶ τὰ μαντῖα τῶν ἑλλήνων, συγχωρήσει θεῶς. Καὶ οἱ ἀστρονόμοι τῶν πέρσων καὶ

Schol. Primū, q̄ prædixerunt Prophetæ Iudæorum (quorum uaticinia & nos approbamus) de Iesu, & de rebus eius gestis, & quæ sub ipso facta sunt: quæ item posterioribus Discipuli eius, huius potentia & munere gesserunt. Similiter præcinerunt & Græcorū oracula, p̄missu Dei, Sed & Astronomi Persarū,

Caput 14: r. à uaticiniis.

καὶ ἐλλήνων. Καὶ ταῦτα πάντα, μὲν δι' ὀφημί-
ας μεγάλης ἔ' ἴσ' ἔ. Καὶ ὅτι πάσαι αὐτῶν αἰ-
περοφηταὶ ἦσαν ἀπαράγραπτοι, ἔχομεν
δειξάσαι.

τῆ ἀρχαίτ
ἱερμινεία
ἀειάτη τε
ταρτή.
Γιαὶ ἐβελνὶ χοντζετ ὄλτηρ νιμπονὶ ἰσραήλ κα-
βυμὶ μωσαϊαμωσὶ βερνὶ νίμ μωσίσε αἰλάρελ τασινλέ-
ρσε ἐσάντηρ ἐρ νέκμ ἰσλιτὶ βέ γκετιέ βακὶ ὄλτιγοῦρ
τσαμίσι τιτιλέρ βέ σαγιτλιελ νίμ χαβαρί γόντηρ
ἀνλάρ ἡλετιγίρ βέ ἄλαρ ἔ βακὶ ὄλανίρ ἐλί τὰ διμάτ
τιλε ἰσάου μωσαϊαμπὶρ μωσίρετι τγυμέρ νίμ πὶ σαχά
τίτ μιλτιλαρ σαχάτιτελιελ κεριτζεγίτιγίρ ἰφσιφθάρ
ὄλονηρ σατζου κωπέ κασίρεν.

Τέλος τῆ ἀειάτης τῆς ἀρτίς κεφαλαίας.

κεφαλαίον
16'.
ΣΧΟ. Ὅτι αἱ γραφαὶ πῶσαι τῆς πίστεως
ἡμῶν, συμφωνῶσιν ἐν πᾶσι διότι εἶχαν οἱ
γράψαντες αὐτὰς ἐνα διδ' ἀσπασλον, τὴν χά-
ριμ τῆ θεῶ. ἀλλὰ γὰρ ἐμελλοῦ ἐν ἴσσι δι-
φωνεῖν.

τῆ ἀρχαίτ
ἱερμινεία
16'.
Γιαὶ ἰκιντζι χοντζετ ὄλ τερνίμ νέ κατὰρ τινεμι-
ζε μουταλικ νιταπλάρ μωσὶ βερνίσα πωρελ πωρινέ
μουχαλίφ τεγιουλ ζιρκ νίμ μαχασαδελ μωσίρετι νίμ
μωσαρίντι ἐγὼρ ὄλε ἀλμαράντι πωρελ πωρινέ μου-
χαλίφ ὄλαπῆι.

Τέλος τῆ ἀειάτης πέμπτῆς κεφαλαίας.

κεφαλαίον
ἀειάτον ἐκ
τοῦ.
ΣΧΟ. Ὅτι ἐδ' ἐξάντη ταύτην τὴν πίστιν, νέαν
ἔσων καὶ παρὰ δόξου, οἱ ἄνθρωποι πάντα χε-
ρὲν πωρδ' ἦς, καὶ μὲν κινδύων πολλῶν. Καὶ ἔ-
μόνον ἰδιώτων καὶ ἀμαθεῖς: ἀλλὰ καὶ οἱ φρό-
νιμοι, καὶ οἱ σοφοί. Καὶ διὰ τῆτο κατελύθη τε-
λείως ἡ πλάνη τ' δ' αἰμόνων.

τῆ ἀρχαίτ
ἱερμινεία.
15'.
Γιαὶ οὐτίντζι χοντζετ ὄλτηρ νιμ ἰσιμπεδὶ τὴν γει-
νὴ βέ ἀτζεω τίνε ραμωέτ βέ μαχαμπέτ μωσίρελι
ὄλ μωσὶτ μωσὶρ ὄλε βέ ἀτεσίμπερ ὄλερ ἔργετ τὲ
ναμωσὶλε ἡλετιλέρ τζον ζαχίμετ βέ τζον μωσὶατ
τζηκίμωπιρ χαμὰν βεζαχίλελ μωσὶ τινέ ἰμαῦ γνον-
τὶ μωσὶρ τιμωσὶλε κλμλελ βέ ἀνλιλελ ταχγίμωρε
ἰχτιμὰτ ἡλετιλέρ μωσὶν ὄλε μωσὶλ τὴρ φασίτ
ὄλτητ.

Τέλος τῆ ἀειάτης ἑπτῆς κεφαλαίας.

κεφαλαίον
17'.
ΣΧΟΛ. Ὅτι ἡ πίστις αὕτη ἐδ' ἐν πειέχμα ἀ-
δύωατον, ἐδ' ἐ ἀσύμφωνον: ἐδ' ἐν σωματι-
κῶν, ἀλλὰ πάντα πνευματικά. Καὶ ἐστὶν ὁ-
δὸς φέρουσα τὰς ψυχὰς τ' ἀνθρώπων εἰς
τὴν ἀγάπην ἔ θεῶ, καὶ τῆς μελλούσης αἰώνιας
ζωῆς.

τῆ ἀρχαίτ
ἱερμινεία
17'.
Τορτὶν τζιχοντζετ ὄλτηρ μωσὶ τὴν ἰτζιντὲ βέ
τζιχθὸν μωλαλίφ νέσε γιοπότηρ μωσὶ πταδάν νουσα
νὶ τγιλτηρ μωσὶ ταδάν ρεχανίτηρ μωσὶ ταρεν μου-
σανίμ τερνίμ χλεμπετ ζι μωσὶ μωσὶν βέ χαγι-
ατ ἰμπίγιονέ ἰλτζε.

Τέλος τῆ ἀειάτης ἑβδόμης κεφα-
λαίας.

κεφαλαίον
18'.
Σ. Ὅτι, ὅσοι ἔλαβον ταύτην τὴν πίστιν, ἐπολι-
τῶσαντι

ac Græcorū. Et hæc omnia, cum illustri lau-
de prædicatione; Jesu. Omnes etiam has
prophetias & prædictiones fuisse veras, ac
minimè adulterinas, demonstrare possu-
mus.

A C H. Giani euelhi chontzer oltur hibemi Israil Cabumi
begamberleri kim bistic anlari tasliclerus esai tzin er ne
kim isleti be gketiè naki oltigun tzaamisfi titiler be sa-
gitleri kim chabari gundur anlar ieletigin be ulara na-
hè olanin uli ta dimatile esain menagibin birti tiguiner
kibi sachatit kiltilar sachatitleri keritzegitigin iphsti-
phthar. olurnursatzuabè catirk.

Hætenus, decimum quartum caput.

Deinde, quod omnes Religionis nostræ
libri & Scripturæ, per omnia inter se conso-
nant. Nec mirum. Qui enim eos scripserunt:
vnum & eundem Doctorem habuerunt, i-
psam gratiam Dei. Quod nisi fuisset: certè, in
quibusdam ut dissonarent, futurum fuisset.

Caput 15.
2. à confen-
su S. Scri-
pturæ.

A C H M A. Giani ikintzi chontzer ol turkim ne ca-
tar timonize mutalic kitaplarumus uarisa piri pirine
muchaliph tegiul zira kim machasdari biriti kim ba-
riiti eger oclè almaraiti piri pirine muchaliph o-
laiti.

Hætenus, decimum quintum caput.

SCHOL. Tertio loco, quod receperunt
hanc fidem, licet noua esset, & præter com-
munem opinionem, ac mira, homines v-
bique locorum, magno studio, multis cum
periculis. Nec idiotæ solum, & nulla doctri-
na eruditi: sed etiam, qui prudentes & sapien-
tes habiti fuere. Dissolutiam hinc prorsus,
doli & deceptio Dæmonum.

Caput 16.
3. à commu-
ni hominū
approbatio-
ne.

A C H M A. Giani utzintzi chontzer oltur kim isti-
bu tim gini be atcep tineri rhabet be mechabet birile ol-
but beresler be atesibere sler erger te cabule ciletiler
tzoc zachimet be tzoc mesikat tzingiben chaman tza-
chileri bu tine iman gkendi mertibelki alimleri be ac-
lileri tachigecrek ichticat ciletiler bununle ol batil tin-
phasit oldi.

Hætenus, sextum decimum caput.

SCHOL. Quarto, quod nihil impossi-
bile, nihil dissentaneum, hæc fides conti-
net: nihil corporale, sed omnia spiritalia. Et
via est, quæ animos hominum ad charitatem
Dei, & futuræ vitæ æternæ, ducit.

Caput 17.
4. à genere
doctrinæ.

A C H M A. Tortin tzi chontzer oltur bu tin itzim-
de be tzi chthen mulaliph neste giocotur muptadai nef-
sani tegiltur muptadai rhuchanitur bir taric mustakimi
iturkim chlerimize mechebetulach be chagiat ebetiginè
iltur.

Hætenus, decimum septimum caput.

Schol. Quintò, quotquot susceperunt hæc fidè:
Caput 18.
5. cum

E. Γ. Δ. Π. Κ. Π. Ι.
IQANNINA 2008

ἔβουσαν τὸ ἐλαρέτως καὶ ἰησὺ νόμου: ἔλα-
βου μεγάλα χαρίσματα ἐκ τῆς θεᾶς: καὶ δυνά-
μεις ἐποίησαν πολλάς ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ: ὑ-
περ ὅσα αὐτῶν, εἰ ἡ πίστις αὐτῆ ἦ ἐναντία τῆ
ἀληθείᾳ.

τῆ ἀχμάτ
ἑρμηνεία οὗ
κατὰ τὴν ὀρολόν

Γιαὶ μπισιντζὶ χοντζετ ὄχουρ κίμ σὺλὸς κίμ
σιμπῆ τινὶ καμπὺλ κιλτίλάρ μπαννὺρ ἔστεινὸ βαπὶτ
ὄλντιλάρ βέ χάκρ ἀμέλ ἰσλετίλέρ μερτιμπέ χασιλ
κίλτιλάρ χέμ τζου μονετζίλέρ ἰσλατίλέρ ἰσά αὐτί-
κλαμπὺ μπουκλὸ ὀλμαζίτι ἔγάρ μωῦ τινὶ χαπὸ ὀλμα
γιαγιτι.

Τέλος τῆ δικοῦ ὀρολόν κεφαλαίου.

κεφάλαιον.

ΣΧΟ. Ὅτι, ὅσοι λέγουσι τινὲς κατὰ τῆς πίστεως
ταύτης: δυνάμεθα λυεῖν ὀνόματι καὶ ὀνό-
ματι.

τῆ ἀχμάτ.

Γιαὶ ἀλτιτζὶτ χοντζετ ὄχουρ κίμ σὺλὸς κίμ
νὴν ἀλετχισινὸ ματ λὸχ ἔλντ τζαμπέ κατίσι.

Τέλος τῆ δικοῦ ὀνόματι κεφαλαίου.

κεφάλαιον.

ΣΧΟ. Ὅτι τῆ πίστις ταύτης ἐπολέμησαν διὰ
κ' πολλῶν τιμωριῶν καὶ φόνων οἱ βασιλεῖς τότε,
καὶ οἱ ἐπαρχοὶ αὐτῶν, ἐν τῇ οἰκισμένη τῆ
χρόνος: πολὺ θεοὶ ὄντες, καὶ εἰδωλολάτραι
καὶ ἔδω ἰαυσοῦν: ἀλλὰ ἐνίκησεν ἡ πίστις,
καὶ διαμείνει μέχρι τῆ νῦν. Καὶ ἐλθὼν ὁ κύριος
ἐκ θελήματι θεοῦ: διελύθη αὐτὸ τότε ὀνό-
ματι. Αὐτῶ τῶ κύριου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, δό-
ξα, ἀμὲν.

τῆ ἀχμάτ
ἑρμηνεία εἰ-
ρηνή.

Γιαὶ γελιτζὶν χοντζετ ὄχουρ ὄτζα γλοῦτ ἄν ὄν-
κίε γιλ ἰσιμπῆ τινὶ ἰπταλινὸ μουπατακλένλι μου-
χαριμπένλε μιντζετὸ λένλε ὄλζα μαννὺρ μωπατισαχ-
τάρι κίμ τζουκ τακριαβέ πωτλαρά τὰ παρλάριτι
μιντζετ ὄλουπ ἰπταλ ἰτέ μετίλιν μπέλιμ καβέτ
μπενλιτὶ ἀλματὸ τασωτιέτε ἰνυγέτ ἀλμαχὲμ φιδάκί
ὄνλε ὀλμαγιαγιτι μπουκλὸ ὀλουμαζίτι.

Τέλος οὗ θεῶ, καὶ τῆ εἰσοῦ κεφαλαίου.

ΤΟΥ ΣΧΟΛ. Ταῦτα λέγομεν ἡμεῖς πε-
ρὶ τῆς πίστεως ἡμῶν σωτόμως.

τῆ ἀχμάτ.

Γιαὶ εἰδὲ τίς ἐστὶν ἡ πίστις ταύτης: καὶ ἰχτι-
σὰρ ἰτίσκον.

Τί μετ ταμάμ ὀλατι.

ἡ γαμ: ἐσὺ λήρωσεν.

ἐπιὸ ὀσλτιέ
νὸ ἰθαύμα
σι.

Ὁ δὲ σελτανός, ἀκίσσας ταῦτα τῆ
πατριάρχου: ἄπερ ἐγγράφως τοῦ ἔδωκε,
ἰθαύμασε μέγανως εἰς τὴν θεολογίαν
καὶ σοφίαν αὐτῆ: καὶ ἐσληροφώρηθη τῆ
πίστει ἀληθείᾳ περὶ τῆς πίστεως τῶν
χριστιανῶν: ὅτι εἶναι ἀληθινῆ: καὶ τὸ μυσ-
τήριον τῆς πίστεως αὐτῶν, ἀληθινὰ καὶ
θαύματα ἐργᾶ: καὶ κανένα δόλῳ δὲ εἶναι
εἰς αὐτὰ: ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ λαμπρό-
τερα ἔσονται τῆ χριστιανισμοῦ. Ἀγάπησεν δὲ
πολλὰ

proposito, gravia minatus est illis: quicquid
molestarent, aut calūniarentur aliquē Christi-
anorū: in eosq; graviter animadversū inibi.

Et cum virtute secundū Iesu legē et instituta
vixerunt: hi magnis donis à Deo ornati fue-
runt: et miracula multa potenter, nomine et
cōcessu ipsius Iesu, fecere: quod p̄fecto, si veri-
tati hac fides aduersaretur, secuturū nō fuisset.
Ach. Gianì besinzi chontzer ochtur kin sular
kimisi butini cabul kiltilar bunun uz erinē
thapit oldilar bechair amel isletiler mer-
tebē Chasil kiltilar chem izoc mouetzi ler ist-
latiler isa atila bu boile olmaziti egar bu tin
chac olmagiagiti.

5. à signis &
miraculis.

Hactenus, decimum octavum Caput.
Scholarius. Sexiō, quicquid ab aliquib. aduer-
sus hanc fidem assertur, id tum facile, tum ve-
ritati congruenter, solvere possumus.

6. à vi veri-
tatis.

Achmates. Gianì altitzit chontzē oltur er ki-
mise isf bu tinin alet chisfinē masfluch olā izua-
bē Catiris. Hactenus, decimū nonū cap.
Scholarius. Postremō, fidē hanc olim oppugna-
runt multis supplicijs et cadibus Reges, et Pra-
sides eorū, per orbē terrarū CCCXIII. annis:
ut multitudinē scil. Deorum suorum, et ido-
la sua, quorū cultui dediturāt, tuerentur: nec
holum profecerunt: sed eluctata vici fides, in
hūc usq; diē manēs. Sed et Dominus, quādō
uenerit, reperiet eā. Quod nisi in volūtate dei
fuisse hac fides fundata: facile tūc, velut ne-
bula, dissoluta euasisset. Ipsi hinc Dominō
nostro Iesu Christo, gloria, amen.

Caput 19.

Caput 20.
7. à uictoria
cruēta mar-
tyrum.

Achmat. Gianì gelizim chontzer oltur uisn
gloas on sekis gil isf bu tinin ipt a linē mucata-
leile mucharebeile mutzale leile otza manin
hatisachtari kim izoc tacriabē putlarā tapar-
larite mesfluch olup iptal itē metilar bel si cu
berbuldi alcmta tasintiete ineger alachun rbi
dasocle olmagiagiti bile olumašti.

Hactenus Deo iuuantē, etiā vicesimū cap.
Scholar. Hac sunt, quae nos de Religione no-
stra sentimus; breuiter dicta.

Achmat. Gianì eile iris birtinibus habinde
ichisfar itipen.

Temei tamam olati. Id est, absoluit.

Tunc Sultanus, hisce ex ore Patriarche audi-
tis, et in Scripto etiā acceptis, magnopere ad-
miratus est illius diuinarū rerū cognitionē, et
sapientiā: certiusq; de religione Christiana fa-
ctus est, totā esse verissimā mysteria eius, non
modo vera sed etiā miracula: nullū his subesse
dolum: sed puritate et splendore vincere aurū.
Hinc amore profecutus est quēdam Christianā,
benignōq; aspexit vultu. Hac de causa, edicto

Machome-
tæ placuit
fides Chri-
stiana,

Edictum e-
ius clemēs
de Christi-
anis,

Nec ipse solū Sultanus diligebat Christianos: sed

Edictum e-
ius clemēs
de Christi-
anis,

ἰερισμὸς διὰ τῶν χειρῶν νός.

πολλὰ τὸ γινώσκοντες ἡ χριστιανῶν, καὶ ὄλεπε καλῶς. Καὶ ὁρισμὸν ἔδωκε, καὶ ἔδωκε καὶ ἕκαμε καὶ μεγάλας φοβέρας εἰς ἑκείνους: ὅπως νὰ πηράζωμ, ἢ διαβάλλωμ τινὰ τῶν χριστιανῶν, νὰ παιδέωμ τὴν βαρῆως. Καὶ ἐχὶ μόνον ὁ σαρταῖος ἀγάπα ὅσον χριστιανῶν: ἀμὴ καὶ ὅλοι οἱ μισογλωταῖοι, ἐνεκὸν τῆς ὁρισμῶν τῶν ἀφεντός. Εἶχε ὁ σαρταῖος μεγάλην χαρὰν καὶ ἀφροσύνην: ἔσοντας, νὰ γινῆ ταῦτα γένους αὐθεντίας καὶ βασιλείας.

ὅτι ὁ πατριάρχης παρὰ τὴν ἐπίστωσιν ἐδίωκε.

Ὁ δὲ πατριάρχης κύριος γεννάδιος, ἕκαμιν εἰς τὸ ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρόνον τῆς ἀγιοτάτης τῆς χριστιανῶν μεγάλης ἐκκλησίας, χροῖνας πάντες, καὶ μῆνας. Καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων σκαδῶν, ὅπως ἦσαν, ἐκάλεσε σὺν τῶν ἀρχιερέων, καὶ κληρικῶν, καὶ ἀρχόντων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν: καὶ ἕκαμε παρὰ τὴν ἐπίστωσιν τῶν πατριαρχικῶν θρόνων. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἐπαρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ οἱ κληρικοί, καὶ ὅλος ὁ λαὸς, διὰ νὰ διαμείνη: ἀμὴ δὲ ἐν ἡβελήσῃ ἐλείψῃ, νὰ τὸ ἀκείνη: μόνον ἔγραψεν τὴν παρὰ τὴν ἐπίστωσιν αὐτῶν εἰς τὸ κώδικα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Καὶ λαβὼν τὰ πρᾶγματῶν αὐτῶν, ἦτοι αὐτὸν εἶχεν, ἔπαυσεν ἐν τῷ ἁμα εἰς τὸ μοναστήριον τῆς θείας προδρόμου, ἔν τῶ ὄρφμενοι κέως, πηλοῖον εἰς τὰς σέρας: καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν εἰρηνικῶς: καὶ ἐμετήλαξεν αὐτὴ τῆς κόσμου τῆς τῆς, τὴν ἑρανίου βασιλείαν τῆς θεῆς.

Καθεζομένης ὁ ἐκεῖ τῆς σὺν τῶν εἰς τὴν ἀγιοτάτην τῆς θεῆς μεγάλην ἐκκλησίαν: ἵνα ἐκλέξωσιν ἄλλον πατριάρχη: καὶ ὁμοφώνως ἐκλέξαν.

Β' Θ. ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ καὶ πνευματικῶς.

Προσμητινὸς ὄλις τῆς πόλιος, exponitur à Theodofio Zygomala, διὰ τὴν ἀίσωσιν πάντων.

Τῆτος ἦτομ πνευματικῶς ὄλης τῆς πόλιος: καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, ψήφω τῶν ἀρχιερέων τῶν κληρικῶν, καὶ πάντων τῶν λαῶν, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν πατριάρχη: ὁ ἡρακλείας μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχιερέων, κατὰ νόμους. Καὶ πῶσαν τὴν κυριότητα τῆς πατριαρχείας ἔλαβε: καὶ ὅσον καίρου ἕκαμε πατριάρχης, ἐπέρασεν εἰρηνικῶς καὶ ἀσκανδάλως. Καὶ ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἐχαίροντο μετ' αὐτῶν, ἀπὸ τῶν θεϊκῶν χαρισμάτων, ὅπως εἶχεν. Οσοῖος, ἀκακος, ἀμίαντος: κεχωρισμένος τῶν ἀμαρτωλῶν, κατὰ τὸ θεῶν ἀπόστολον. Ομοῖως, ὡς ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς ἔδωκε τὸ κρινὸν χρέος, τὴν θάνατον: καὶ ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας θεοῦ.

Γ' Θ. ΙΩΑΣΑΦ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ, ὁ λεγόμενος Κόσας.

Τῆτον, μετὰ τὸ θάνατον αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν καὶ ἰσιδώρου, πατριάρχη τῶν ἐψηφίσαν. καὶ δῶσαν.

cuncti etiam Turce (qui ipsorum lingua Mussulmani, hoc est, circumcisi, appellantur) propter edictum Regium: Enimvero magno gaudebat opere, oblectabaturque, Sultanus: quod se talis nationis Dominum Regemque fieri contigisset.

Ceterum Patriarcha Gennadius, in sublimi magna sanctissimaque Christi Ecclesia throno, annos quinq, & aliquot menses, egit. Tunc multis magnisque dissidijs exortis, concilium convocavit Pontificum, Clericorum, Optimatum, cunctorumque Christianorum: in quo se Patriarchico munere abdicavit. Adhortabantur quidem Pontifices ipsum, & Ecclesiastici viri, populusque cunctus, ad manendum: sed prorsus ipse noluit audire: verum abdicacionem suam in Codice magna Ecclesie inscripsit. Dein, rebus suis acceptis, rediit se in Monasterium D. Prodromi, in monte Menæcei prope Serras situm, contulit, ubique bona pace mortuus, cum hoc caduco mundo caeleste Dei Regnum commutavit.

Gennadij P. abdicatio.

Eiusdem obitus.

Sedente porro illic in sanctissima Dei Ecclesia magna: Patrum cætu, propter alium Patriarcham eligendum: Isidoro consentientibus suffragijs ea dignitas data fuit.

II. P. ISIDORVS HIEROMONACHUS, à confessionibus audiendis.

Solebat hic confessiones peccatorum totius civitatis audire: quem, propter virtutis sue excellentiam, suffragijs Antistitum, Clericorum, totiusque populi; Patriarcham factum, renunciauit Heracleensis Præsul, præsentem Pontificum cætu, secundum leges. Omni itaque maxima dignitatis potestate accepta: omne sui muneris tempus, pacifice, & sine dissensionibus, exegit. Omnes Christiani, communi cum ipso hilaritate fruebantur, ex diuinis in ipso dotibus. Sæpe etiam, simplex & candidus, macule vitiorum expertus: remotus à consortio peccatorum; secundum D. Apostolum: Tandem quia homo, & ipse commune persolvit debitum nature, mortem: reddita anima sua in manus Dei.

Isidorus, bonus Patriar.

III. P. IOASAPHVS HIEROMONACHUS, cognomento Cufas.

Hic, à morte Patriarchæ Isidori, in locum eius suffragatione legitima successit: et accepta

Ioasaphus, ritè in Patriarchatū successor.

δ'ώσαντες αὐτῷ τὸ μικρὸν μῆνυμα, καὶ τὸ μέ-
ροσ: ἐχειροτόνησαν αὐτὸν ὁ ἡρακλείας. Καὶ, ὡ-
σαν ἐχειροτονήθη: ἐκάθησαν εἰς τὸ ὑψηλότα-
τον πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἔκαμε μερικὸν
καθρόν. Καὶ ἦτορ ἀνθρώπων εἰρηνικὸς, καὶ
σκανδαλάδεν ἀγάπα.

ὁ τῆς ἀγωνί-
σας τῆς πα-
τριαρχίας.

Λεῖπὸν οἱ κληρικοὶ, δ' ἐλλείπε, νὰ μηδ' ἐν
κάμνεν σκανδαλά, νὰ τ' ἐσκανδαλίζεν. καὶ
τόσον ἐβάρεθη τὸ σκανδαλάϊσι, ὅτι δ' ἐν ἑδ' ὕ-
νετονὰ τὰ ὑπομνήμη: μόνον ὑπαήγην, καὶ ἐπέ-
σαν εἰς σ' ἄφρα φρέαρ, νὰ πνιγῇ. Καὶ, ὡσαν ἐπίσε-
μέσαι τ' : ἴδ' ἂν τινες χριστιανοὶ, καὶ ἑσθ' ἄμα, καὶ
τ' ὄργαλα μέρσα ἀπὸ τὸ φρέαρ: καὶ μόλις ὁ-
π' ὀμίλιον, διότι εἰς ὄλιγον ἦλθε νὰ πνιγῇ.
Καὶ ἐπέρασεν πολλὰς ἡμέρας ἀσθενῆς ὁπο
τὸν ἐκτυπῃ, ὅπ' ἐδ' ἔδωκεν εἰς τὸ φρέαρ καὶ
ὁπο τὸ πολὺ νερό, ὅπ' ἐγέμισεν ἡ καρδίᾳ τῆ.
Καὶ ἐπίασεν αὐτὸν οἱ ἰατροὶ μετὰ πολλὰ καθάρ-
σια, καὶ μετὰ ἄλλας ἰατρείας: καὶ ἰατρῶσαν αὐ-
τὸν, καὶ δ' ἐπέσαν εἰς τὴν καλὰ δ' ἰκλῶ ἐκεί-
νην, νὰ λάβῃ τὸν θεληματικὸν θάνατον: καὶ
ὑπερηθῆ τὴν δ' ὄξαν ἔθεσ, νὰ κληρονομήσῃ
τὸ αἰώνιον πῦρ.

ἐπισημοῦτον
ἀπομνημόνιον, ἰπ-
ποιεῖ Θεο-
δοσίους.

ὅτι τὸν πα-
τριαρχικὸν ἐ-
κείνου, καὶ
τὸν μεγάλου
ἐκκλησιαστικῆς
πρωτοβεσι-
αρχίας, οἱ αὐ-
τοῦ λατρεῖ
καὶ ἐρμην-
εῖται, ὅτι
ἦτορ πρω-
τοβεσι-
αρχίας τῆ βα-
σιλείας, ὅπ' ἔ-
τα ἐπ' αὐτῶν.
ὅτι ἐπ' αὐ-
τοῦ ἡ Αθήνα.

Ὁμοῦ ἔταρ τ' πατριαρχικὴν ἰωάσαφ τ' ὄργα-
λα δ' σκαλάτ' ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τ' ἐξ ὄρ-
σαν. Καὶ ἀκέρωτε τὴν αἰτίαν. ὅταν ἐπῆσαν ὁ
αὐτὸς σκαλάτ' τὴν τραπέζωντα (ὅπ' ἔταρ
ἐπ' ὀσμῶσεν ἐκείνος ὁ βασιλεὺς ἔταρ,
ὄνομα δ' ἀδ' ὁ κομνηνός) ἦτορ σ' ἄφρα* πρω-
τοβεσι-
αρχίας τῆ βασιλείας αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
πρωτῶν ἔταρ ἐκείνων τῆς τραπέζωντος: καὶ
ἦτορ ἐγγονὰς ἔταρ ἰάγαρι, τῆς θυγατρὸς τῆ
ἰός. Ὁμοίως καὶ ὁ μαχοεμπασίας, ὅκ τῆς
ἄλλης θυγατρὸς ἔταρ ἰάγαρι, ὅπ' ἦτορ εἰς τὴν
σερβίαν. Καὶ ἦτορ αὐτὸς ὁ πρωτοβεσι-
αρχίας
μετ' αὐτῶν τῆ πασιᾶ, πρῶτοι ἐξ ἀδ' ἐλφοί, δ' ὅ
ἐδ' ἐλφάδ' οἱ ἰοί. Καὶ εἶχε παρρησίαν εἰς
τὸν σκαλάτ' ὄνομα τῆ πασιᾶ, τῆ ἐξ ἀ-
δ' ἐλφῶ τῆ. Ὁμοῦ τῆτος ὁ πρωτοβεσι-
αρχίας
εἶχε γυναικὰ νόμιμον, καὶ παιδίᾳ μετ' αὐτῶ.
Ὁ σκαλάτ' ἔταρ ὡς ἔταρ: καὶ ἐπο-
λέμησε τὴν Αθήνα, καὶ τὴν ἐπῆρε. ἦσαν ἔταρ
ἐξ ὄνομα ἀπὸ κίσεως κόσμου, ἐξ ἡ χιλιάδες, ἐν
νακόσοι, ἐξ ἡνταπῶσαροι. Καὶ τ' αὐθόνη τ'
Αθηνῶν, τ' ἐκ' ἔσαν ἐκεί. Τὴν ἔταρ γυναικὰ αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν παιδίᾳ, ἦφ' ἔσαν εἰς τὴν Κωνσταν-
τινῶν πόλιν ἐδ' ὡ. ἦτορ δ' ἐ αὐτῆ θυγατὸρ κυρῶ
Δημητρίῳ τοῦ ἀσῶ, τοῦ ἀφ' ἑνὸς τῆς χορῶν-
βι. Καὶ ἦτορ πολλὰ ὁμορφώτη, καὶ εἰς τὸ
πῶσ' ὡσον, καὶ εἰς ὄλον τὸ κορμῆ. Ἠκέρωτη ἦ
ὁμορφία αὐτῆς εἰς ὄλον τὴν πόλιν.

Ακέρωτος ἦ δ' αὐτῶν ὁ αὐτὸς πρωτοβεσι-
αρχίας:

tum minore, tum maiore, denunciatione in-
dicioq, ab Heraclea Anistite renunciatus est.
Renunciatione peracta, sedit in altissimo Pa-
triarchico solio: muneriq, ad tempus præsuit:
homo pacis studiosus, minimè contentionum
amans.

At Clerici nihil intentatum reliquerunt:
quò minus rixis contentionibusq, ipsum exagi-
tarent. Et adeò grauis eorum infestatio fuit,
ut ille huic ferunde non esset: sed abiens, in
puteum se conijceret, ut suffocaretur. Quem
incidentem conspicati aliquot Pij, accurrerunt,
eumq, inde extraxerunt. Qui egre loqui
poterat: quòd parum à suffocatione abfuisse.
Ita multos dies exegit infirma valetudine,
propter illum casum, quo in puteum precipi-
tauerat: et propter copiã aqua, quo venter eius
repletus erat. Acceperunt ipsum Medici
curandum crebris purgationibus, alijsq, me-
dicationibus: donec tandem valetudini pri-
stina restituerunt. Ita non incidit in con-
demnationem illam, ut voluntariam sibi con-
scisceret mortem: gloriaq, Dci priuatus, aeterni
ignis hereditatem adiret.

Desperatio
ne in putei
lapis, con-
seruatur.

Enimvero hunc Patriarcham Ioasaphum
Sultanus vrbe exegit, & in exilium pepulit.
Huius rei causam audite.

Idem, in e-
xilium actus:
precisa ei,
& magno
Ecclesiar-
chæ, barba.

Quo tempore hic Sultanus Trapezuntem
cepit (deditionem, eius loci Rege faciente: cui
nomen Dauidi Comneno fuit) erat quidam
in eo Regno Protouestiarius: vnus ex prima-
rijs Trapezunte viris, Iagari è filia nepos: è
cuius Iagari in Seruia altera filia, Macho-
meta Bassa erat. Ita hi duo (Protouestia-
rius & Bassa) inter se consobrini erant, seu
duarum sororum filij. Huius tam arcte cum
Bassa propinquitatis fiducia fretò, liber Proto-
uestiario ad Regem accessus patebat. Habebat
autem tunc legitime sibi copulatam uxorem,
& liberos ex ea.

Protouesti-
arius, latina
uox est: &
exponitur
de illo, qui
præsuit rei
uestiarie
Regis, & eã
in potestate
habuit. Re-
uera, The-
saurariũ si-
gnificat.
Siquidem
enim arari-
um est.

Sultanus autem ante id tempus, cum exer-
citu aduersus urbem Athenarum profectus,
eam ceperat: anno ab orbe condito sexies mil-
lesimo, nongentesimo, sexagesimo quarto.
Tunc Atheniensi Duce caso, uxorem & libe-
ros eius, huc Constantinopolin traduxerat.
Erat ea, Principis Corinthi, Demetrii Asa-
nis, filia: formae dignitate, quã facie, quã toto
corpore, longè excellentissima: eòq, nomine,
per totam urbem clarissima & celeberrima.

Propter
Trapezun-
tium Proto-
uestiarium.
Quandò
capte sunt
Athenæ.
Anno

Cum itaque fama iam illustris feminae, ad
l' aures

1455.
Christi.

ειθε: ηθελησε, να τινι ιδει. Και, ως ειχε παρρησιαν εις τ αυθητιω: εκαμε πολλας τεχνας, και ιδεν αυ τινι. Και καθως ιδεν τινι θμορφιασ οικεινης: επεσεν ολη η αγαπη αυτη, και ο ποθηθ, εις αυτην: και απορρασισεν εις τον εαυτομ τριη να τινι επερεη γυναικα, η να απεβαινη. Και της ωρας εσειλε γραμματα κ μηνυματι, ως απο μερεσ τρι πασια, εις τον πατριαρχιω: οπως να δωση αυτη θελημα, να τινι επερεη γυναικα.

Ο η πατριαρχεισ, τελειωσ δει ηθελησε, να οικειση εδεν να αποδεχθη τειχτου λογου: επον ταισ, οπη η του φανερα μοιχευθαισ, να παρευη του θειουσ νομουσ. Και το περαιοσ τερουσ, οπεσ διοα η νομιμηθ αυτη γυναικα, και τα παιδια. Ωσ δει ιδεν ο πασιασ, οπι δει καμνη το θελημα αυτη ο πατριαρχεισ, και ο μεγασ εκκλησιαρχεισ: εκαμε τον σελτανομ, και εκωψε τα γυφια ε πατριαρχεισ: και ε μεγαλησ εκκλησιαρχεισ, εχοισε τινι μιτιω αυτη απο τα δυο πλαγια. Και εν τω αμα διγαλεν αυ τον τον πατριαρχιω ο πασιασ, δια ορισμησ ε σελτανησ, εκ τρι πατριαρχεικου θρονου: και τ επεδιοξεν. Και εκει, οπου εκοπιαν τα γυφια ε πατριαρχεισ, ελεγε μεγαλη τη φωνη: Ουχι μονον τα γυφια να μη κωψην, ενεκεμ τ αληθειασ: και δια να μη δει παρτω του νομουσ, και κολαθη: αμη και τασ χειρασ, κ του ποδασ, και τινι κεφαλιω. Και ετζη διηκε

ει τον μακαριο πατριαρχεισ.

εσ πατριαρχεισ θρονου διογμηθ.

πει τρι μεγαλησ εν κλησικησ.

Τρι η εκκλησιαρχεισ, οπου εχοισαν τινι μιτιω αυτη, η αιτια η του αυτη. Αυτουσ η του σφωπατουσ πολλοσ, και νομιμαριθ, και δικαιοθ: και ποτε τρι δει ηθελε, να ειπει, η να παρβη εξω απο εκεινο, οπου οριζαν οι θειοι νομοι. Δια τειτο, ο πατριαρχεισ, εγνωριζοντα αυτη δικαιομ, τον ειχε παητοτε σιμα τε, και τον εσυμβυλαστομ. Και ενεκεμ τετασ ο πρωτοβεσιαρειθ εμηνυσεν αυτη κρυφωσ: και δωρα μεγαλα του εσειλε: να πλαγιαση, και να καμνη τον πατριαρχιω: να το σερξη, να του συγχωρησει, να επερεη τινι μοιχαλιδα. Αμη ο δολογημεινοσ εκκλησιαρχεισ, κ τα δωρα οπισω εσειλε: και οικεινησ, οπεσ το ηφεραμ, μη οργησ του απεδιωξε: λεγοντα περοσ αυ του: οπι ημεισ δει παρασαλομοσεν απο τινι αποφασιν τ θειωμ νομουμ: αμη κρασμερα του, κ διαφορεδλομεμ: να ειναι ασαλευτοι κ αμελαρεπτοι, εις τρισ αιωνασ και, οπουσ παροβατην αυτησ, κ τρισ καταπασησ: θεληπιση εις τινι ορημη, και αραμ ε θεσ: κ θεληκωλαθη αιωνιωσ. Και ετζη υπηραν οπισω καισχυμειοι οι

aures Protonefarij peruenisset: eius uidentia cupido animum eius inceffit. Pro gratia igitur & libertate accedendi, qua apud Imperatorem pollebat, varijs effecit technis, ut tandem illam uideret. Postquam eius uenustate conspexit: toto animi impetu in amore mulieris ferri: & intra se tale decretum facere: aut eam sibi dicendam uxorem, aut emoriendum. Itaque extemplo literas & petitionem, praetito Basae nomine, ad Patriarcham misit: quod benigna uoluntate potestatem sibi ducendae mulieris daret.

Protonefarij in Atticam muliere relibido.

Patriarcha uero, nulla ratione se adducipassus est: ut audiret, ne dum approbaret, eam petitionem: quod certum esset, praesens adulterium esse coniugium: nec absque diuinarum legum transgressione concedi posse. Accedebat hoc amplius, quod uxor eius & liberi reclamabant.

Cui Patriarcha restitit.

Vt igitur Basa uidit, Patriarcham, & magnam Ecclesiarum planè a gerendo illi morem abhorere: apud Sultanicum obtinuit, ut Patriarchae barba recideretur: & magni Ecclesiarum nasus ab utroque latere finderetur. Ac statim sine mora Patriarcham, edicto Regio, è Patriarchico throno deduxit, atque inde depulit. Mihi uero (in eodem loco, ubi barba defectionem passus fuerat, magna ille uoce inquit) non tantum barbam defecit, ueritatis causa: & ne transgrediar leges meas, atque in poenas incurram: sed ipsas etiam manus, & pedes, atque adeo caput ipsum. Ita Patriarchica sede expulsus exiit.

O praeterea eius dictum.

Causa autem, cur Ecclesiarum nasus fissus fuerit, fuit haec. Erat is, uir sapientia praestans, legum obseruantissimus, iustitiae deditus. Nec unquam eò deduci potuit: ut uel minimè diceret faceretque: quod ueter officium, & diuinarum legum praecipita, foret. Propterea cognoscens ita bonum uirum Patriarcham, semper ipsum uersari secum uoluit, eiusque consilio utebatur. Hoc sciens Protonefarius, clàm homines ad ipsum allegauit: & magna munera misit: ut à reetia uia declinaret, persuadens Patriarcham: petitionem admitteret, facultatemque adulteram ducendi concederet. Verum laudatissimus, Deoque charus, Ecclesiarum, cum dona retro, unde uenerat, amandauit: tum illos, quae attulerant, cum ira & obiurgatione repulit, dicens: Nolite existimare, nos uel lacum unquam à sententia diuinorum praceptorum declinare: sed ea tenere, ea defendere: ut immota stent, nec transmutentur, in cuncta secula. Nam, quae cuncta illa transierit, & pedibus calcauerit: incidit in iram & execrationem dei: aeternisque poenis subiiciet. Ita retro abiit: & pude

Nota magni Ecclesiarum uir tutem.

Et egregia dictum.

οἱ ἀπεσελευμένοι παρὰ τῆς πρωτοβερσιάρχης καὶ ἔπειτα αὐτῆς ἔλαβεν αὐτὸν λόγους: ὅπως αὐτὸν εἶπεν ὁ αὐτὸς μέγας ἐκκλησιάρχης. Καὶ ὁ πρωτοβερσιάρχης, ἀκύσας αὐτὸν φοβερῶς λόγους ἐκείνης τῆς μεγάλῃς ἐκκλησιάρχης: ἔπειτα ἦγεν εἰς τὴν πασιάν, καὶ αὐτὸν εἶπε, καὶ ἐδιδάσκον αὐτὸν: ὅτι αὐτὸς εἴη ἡ αἰτία, ὅπου δὲ τὸ ἐσερξεν ὁ πατριάρχης: καὶ διὰ τὸ εὐχριστῶν ἡμῶν αὐτῶν.

Ἐπιτῆς Δικαίας καὶ κέρσε κέρσε κέρσε. φοβερός ὑπάρχεις, καὶ Δικαίας.

Ὁ δὲ πρωτοβερσιάρχης ἐπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀγάπης αὐτῆς: καὶ ἔλαβε θέλημα ἀπὸ τῆς πασιάν: καὶ ἐπῆρσεν αὐτὴν τὴν γυναῖκα τῆς νόμου, καὶ ἐμοίχθον αὐτῶν. Καὶ τὴν νόμιμον αὐτῆς γυναῖκα, καὶ τὰ παιδία, ἀπέδωκε παντελῶς. Ἀλλ' ἡ θεία πατὴρ τῆς θεῆς, δὲ αὐτῆς μὲν αὐτῆς, ναὶ ὑπάγει εἰς μακρῶν: ναὶ μηδὲν τῆς αὐτῆς πόσῃ τὸ αὐτῆς πόσῃ. ἀπὸ καθῶς ἔκαμν: ἀμὴ ὁ γλήγορα τοῦ τῆς ἔδωκε.

Μία γὰρ ἡμέρα ἐκαθέζετο ὁ αὐτὸς πρωτοβερσιάρχης μετὰ τῶν ἀρχόντων: καὶ ἔπαιζον τὰ ἀζάρια, ἢ γὰρ τὸ ταυλῆ. Καὶ παίζοντες, ἀπλωσε, ναὶ ἐπῆρσεν τὰ ἀζάρια, ναὶ τὴν ῥῆξιν. Καὶ ἐκεῖ, ὅπως ἀπλωσε τὸ χερσὶν: ἐν τῷ ἅμα ἀπέθανε, ἄγρια καὶ φοβερῶς ἰσχύοντες τὰ δόντια αὐτῶν. Ὡς τῆς μακροθυμίας σου, κύριε. Μέγας εἶ, κύριε, καὶ φοβερός: καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας ὀργῆς σου; λέγει καὶ ὁ θεὸς δαδίδ: Θεός, ἐκδικητὴς σου κύριος, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἡ θεία γραφή λέγει: Ἐχει γὰρ θεὸς ἐκδικὸν ὄμμα: ἢ γὰρ, ὁ θεὸς ἔχει ὀμμάτη ἐκδικόν, ὅπου παίδωκε.

β.

Καὶ ἵνα ἀπὸ αὐτῶν καθεζομένων, ὅπως ἔπαιζον τὰ ἴα αὐτῶν πρωτοβερσιάρχης: καὶ ἄλλοι, ὅπου ἦσαν ἐκεῖ: ἐδύνας εἶδε, πῶς ἴα ἦλθεν ὁ θάνατος: ἀμὴ, καθῶς τὸ ἴδαν, καὶ ἀπέθανε ὅλοι ἐτρόμαξαν, καὶ ἐφοβήθησαν φόβου μέγαυ: καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὀλοψύχως ἐδέηθησαν: ἵνα λυτρώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης φοβερῆς ὀργῆς. ὁ θάνατος γὰρ τῆς ἴα, ἦλθεν ἀοράτως: καὶ ἐσφάγη, καθῶς τὸ ἰσλιανόν, τὸ παραβάτων. Καὶ ὑπερήθη διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν, καὶ τὸ παρόντων κόσμου, καὶ τὸ μέλλοντων: καὶ ἀπλωσε τὸ αἰώνιον τῶν, μετὰ τῆς παρανόμων ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς θεῆς.

Ἀκύσας ὁ σαλιάνος, καὶ ὁ πασιάν, τὸ ἐξαιφνης καὶ φοβερὸν θάνατον τῆς αὐτῆς πρωτοβερσιάρχης, ἐθαύμασαν εἰς ἴα: καὶ ἐγνώρισαν, εἴη ἦτορ παίδωσις τῆς θεῆς, καὶ ἐλυπήθησαν: ὁμῶς, ὡσαύτως ὄρισεν ὁ πασιάν διὰ ὀρισμῶν τῆς σαλιάνης καὶ ἀγῆσκον ὁ πατριάρχης ἐκ τῆς θρόνου, καὶ ἐδιδάχθη τελείως: ἐσωήθησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς ἀρχιερείς: καὶ ἠνώθησαν μετὰ τῆς κληρικῶν τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας. Καὶ συνέδου ἐκάμαν, ποιοῦν ναὶ κάμω καὶ τῆς πατριάρχου. ὅθεν ὁμοφώνως ὅλοι ἐψήφισαν πατριάρχου τὸ εὐλοκαρεβίνι.

ψῆφος ὡς τειάρεου.

pudefacti, qui à Protoestiarario missi venerant: & verba hæc cuncta ei renunciarunt: quæ ex ore magni Ecclesiarchæ audierant. Protoestiararius, audito tam libero & feroci eius respo- so, Bassam accedit, id exponit, virum sanctum calumniatur. In hunc deniq; culpam confert: quòd Patriarcha petitionem abnuerit. Ob eam rem, illius nasum findi iusserunt.

Auso nefario Proto-ueit. potit.

Ceterum, turpem amoris sui cupidinem expleuit Protoestiararius: acceptaq; potestate à Bassa, duxit illam mulierem contra leges, adulterio inquinās: legitima uxore sua, & liberis, abdicatis, & expulsis prorsus. Verum non diu inultum, tantum scelus, diuina vindictæ gladius abire sin- t: quò minus ei dignū factò præmii daret: sed breui & celeriter dedit.

O iustum dei iudiciū. Terribilis es, domine & iustus.

Quodā. n. die, sedens ille cum quibusdā Pri moribus, alca & tessera ludabat. Tunc exten- dit manum; ut tesseras præhenderet, & iace- ret: dumq; extendit: continuo moritur, horri- bilem in modum stridens dentib. O patientiā Dei, se ab irascendo in longius etiā sustinentū. Magnus es, Domine, & formidandus. Quis iustā irā tuā sustinebit? Dicit & diuinus ille Dauides: Deus, ultionum dominus, & quæ sequitur. Et alibi, S. litera: vindicem habet Deus oculum, qui castigat.

Protoesti arius, repē- tina morte sublatu.

Psal. 94.

Nemo aut absidentium collusorum, nec alius tunc ibi versantium quisquā, unde illud leibi ferum telum venisset, vidit: sed, ut repentinò exanimatum viderunt: oēs contremuere, magno timore percussi: Deūq; ex toto animo inuo carūt: custoditos & liberos uellet se à iā horrē da ira esse. Interius quippe eius, oēm oculorū obrutū fugerat, repētinò ueniēs: similiq; mortis genere, quo Iulianus transgressor & apostata quondam, extinctus est. Ita, dum scelerate cu- piditati suæ indulget, priuatus est tum hoc, tū futuro, seculo: sēpiterno igni, cū omni nefario inimicorū veritatis & dei grege, adiudicatus.

Horror ho minū inde, & ipāus Sultani.

Perlata ad Sultan. et Bassā, subita et terribili il la Protoestiarij morte, admiratio eorū animos inuasit: & cognouerūt, esse iusto Dei iudicio factā ultionē, discipline causa, contristatiq; sunt.

Tunt igitur, postquā ad mandatū Bassæ, quod is à Sultano acceperat, è folio suo Patriar cha excessisset, & planè exterminatus esset: Pō iifices, frequentes conuenerunt: in cōsilioq; Cle ricos magnæ Ecclesiæ sibi adhibuerunt. Hac Sy nodo collecta: de Patriarcha idoneo constituē- do cōsultatū est. Inde, una mente ac voce, suf- fragia omnium in uno Xylocarabe cōcurrerūt.

Noui Patri archæ ele- ctio.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. II. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008